GAZETA KRAKOWSKA

Nro 83.

Z KRAKOWA DNIA 16 PAŹDZIERNIKA 1816 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 8 Października.

Nayiaśnieyszy Cesarz i Król, Pan nasz Miłościwy, odprawił w dniu 5 b. m. popis całego prawie woyska Polskiego, które ściągnęło do Warszawy i okolic, wyiąwszy 3go i 4go pułku hułanów i 2go batalijonu piechoty 2go pułku strzelców, stoiącego w Zamościu.

Popis ten odbył się na polach między Powązkami, Burakowem i Marymontem, a należały także do niego bataliiony gwardyi Cesarsko-Rossyyskiey, (Litewski i Finlandzki,) cztery szwadrony i cztery działa teyże gwardyi. Ogół woyska zebranego w naywiększey paradzie na popis, wynosił 27,000 głów. W mieście zaciągnęli na warty, sapery, minniery, żołnierze niefrontowi i weterani.

Niezmierne mnóstwo widzów w powozdach, na koniach i pieszo, pragnących widzieć ukochanego Monarchę, okrywało pole.

O godzinie 9tey rano przybył Jego Cesarzewiczowska Mość, W. X. Konstanty i obiechawszy wszystkie liniie, kazał uwiadomić Jego Cesarsko-Królewską Mość, iż woysko czeka rozkazów Jego.

O godzinie 10tey przybył N. Cesarz i Król. Jego Cesarzewiczewska Mość oddał Mu natychmiast rappórt i cześć winną, a gdy N. Monarcha stanął na prawem skrzydle, batalijony przy muzyce woyskowey i uderzeniu w bębny prezentowały broń. N. Pan zaczął zaraz obieżdżać przy okrzykach hurra! całe woysko uszykowane w pięciu liniiach. W 1szey stały gwardyie Cesarsko-Rossyyskie i gwardyie Królewsko-Polskie, pod dowództwem Jenerałów Sierawskiego i Wierowkina, z których pierwszy prowadził grenadyierów, a drugi strzelców gwardyi. Przy gwardyiach stała kompaniia Podchorążych, a do niey przytykała cała 1wsza dywizyia Jenerała Chłopickiego piechoty Polskiey. — Drugą liniią zaymowała 2ga dywizyia piechoty Polskiey Jenerała Krasińskiego. — W 3ciey linii stała artylleryia piesza; w 4tey jazda gwardyi, tudzież jazda liniiowa Polska z 4ch pułków strzelców i 2ch pułków hułanów złożona. — W 5tey linii była artylleryia konna.

Po obiechaniu przez N. Pana wszyst-

kich pięciu linii, cało woysko, prowadzone naczelnie przez Jego Cesarzewiczewską Mość W. X. Konstantego, i przez swych Jenerałów dywizyi i Jenerałów brygad, ciągnęło w paradzie dwa razy przed N. Monarchą; nayprzód w plutonach i półszwadronach, a potem, w bataliionach w kolumny zwiniętych i w szwadronach. Zadziwiaiącemi prawdziwie były, porządek ich, postawa i szykowność. N. Pan raczył z tego powodu oświadczyć naywyższe swe ukontentowanie Bratu swoiemu; ta zaszczytna pochwała przydaie świetności woysku, które pełniąc gorliwie rozkazy Wodza swoiego, umiało zasłużyć na nią. N. Pan odbywszy popis, i zaleciwszy wypłacić każdemu podofficerowi i żołnierzowi, po rublu srebrnym, wrócił do Zamku.

W Niedzielę, dnia 6 b. m. N. Pan był o godzinie 9tey rano na nabożeństwie w kaplicy Greckiey w Zamku. Udał się potem z Jego Cesarzewiczewską Mością W. Xciem Konstantym, na plac zmiany straży woyskowey, a ztamtąd pieszo na paradę kościelną i Mszą woyskową do kościoła Panien Wizitek, przechodząc z orszakiem arcy świetnym Jenerałów i Officerów wszelkiego stopnia, prawdziwie iak Oyciec w środku swych dzieci, pomiędzy dwiema, że tak powiemy, ścianami, ludu w chęci widzenia Dobroczyncy swego zebranego. Mszą S. celebrował JXiądz Gutkowski naczelny Kapelan, przy assystencyi wszystkich Kapelanów woyskowych. Podczas Mszy N. Pan pocałował z przykładną pokorą podaną Mu przez JW. JXiędza Wołkowicza patynę i Ewanieliią. Spiew narodowy: "Boże zachoway Króla! rozlegał się w świątyni Pana Zastępów; modły błagalne wznosiły się do Króla Królów, aby iak naydłuższem i nayszczęśliwszem życiem obdarzył pobożnego naszego Monarchę, z którego szlachetney duszy wyszły przed dwoma laty te wiecznie pamiętne słowa: "Niech mnie błogosławi w sercu swoiem lud móy, iak ia błogosławię go w moiem! Niech będzie szczęśliwym, i niech nademną i nad nim będzie błogosławieństwo Boże.,,

Po nabożeństwie nastąpiły w Zamku pokoie. JW. Marszałek Dworu Broniec stawił przed N. Monarchą cudzoziemców, a mianowicie osoby należące do składu Kommissyi likwidacyyney i Kommissyi handlowey, to iest: Kommissarzy N. Dworu Cesarsko-Austryiackiego; Kommissarzy N. Dworu Królewsko-Pruskiego; przybyłego niedawno do tey stolicy Królewsko-Pruskiego rzeczywistego taynego Radcę de Jordan; Kommissarza N. Dworu Królewsko-Saskiego; Senatora wolnego miasta Krakowa, Żarzyckiego i kilku znakomitszych obywateli kraiu naszego.

W dniu tymże wielki był obiad u Jego Cesarsko-Królewskiey Mości, na który mieli zaszczyt bydź wezwanemi Jenerałowie i Pułkownicy woysk obu narodów. Podczas stołu, sam nayłaskawszy Monarcha raczył wnieść zdrowie woyska Polskiego, a Jego Cesarzewiczewska Mość W. X. Konstanty, składaiąc Mu w imieniu woyska winne podziękowanie, spełnił zdrowie N. Pana.

Wczoray, dnia 7 b. m. w godzinach przed południowych, była wielka musztra z ogniem, w obecności N. Pana, całey jazdy i artylleryi konney, gwardyyskiey i liniiowey, na obszernych równinach między Wolą, Górcami i Babicami. Jak w

dniu ogólnego popisu, woysko zaleciło się z naypięknieyszey postawy, tak w dniu tym musztry, cała jazda i artylleria konna starały się również zasłużyć na naywyższe względy Monarchy, przez dokładność i zręczność w nacieraniu, odwrocie, zawinieniu się w kolumny, rozwijaniu odmianie frontu, i w wykonywaniu wszystkich obrotów.

JO. Xże Antoni Radziwiłł przybył z Poznania do tey stolicy.

Z Petersburga d. 6 Września d. k.

Naczelnie dowodzący w Moskwie, Jenerał Jazdy Tormassów, w nagrodę chwalebnych dla dobra oyczyzny zasług, wyniesiony został na Hrabiego z przelewem dostoyności tey i na potomków. — Moskiewski Gubernator cywilny, rzeczywisty Radca Stanu, Xiążę Dołhoruków, nayłaskawiey mianowany Radcą taynym; a tameczny Wice-Gubernator Radca Stanu Buxassow, rzeczywistym Radcą Stanu. — Zasiadaiący w budowniczey expedycyi Kremlińskiey w Moskwie, rzeczywisty Radca Stanu Xiążę Cycianów, mianowany Radcą taynym i otrzymał rozkaz zasiadania w Rządzącym Senacie, nie opuszczaiąc razem sprawowania teraźnieyszych obowiązków. — Znayduiących się w Ministerium Policyi, Radca Stanu Kawcimski i Hołyński, mianowani rzeczywistemi Radcami Stanu.

W Ukazie Naywyższym, do Rządzącego Senatu pod dniem 30 Sierpnia, o mianowaniu Gubernatora cywilnego Peńzeńskiego i Wice-Gubernatora Woroneżkiego, wyrażono: Przed woyną w roku 1812 nastąpionym wyiechaniem Moim do woyska, doprowadzone zostały do Moiey wiadomości takie rzeczy, których ważność była mi pobudką do usunienia ze służby, Radcy taynego Sperańskiego, i rzeczywistego Radcy Stanu Ma nickiego; czegobym w każdym innym czasie nie uczynił bez ścisłego wyśledzenia, które w okolicznościach owczesnych zdawało się bydź niepodobnem. Zapowrotem Moim przystąpiłem do rozważnego; a ścisłego roztrząśnienia ich postępków, i nieznalazłem dostatecznych przyczyn podeyrzenia. Zaczem pragnąc podać im sposobność zupełnego siebie czyszczenia przez gorliwą służbę, naymiłościwiey rozkazuię: Radcy taynemu Sperańskiemu, bydź Gubernatorem cywilnym w Peńzie, a rzeczywistemu Radcy Stanu Mahbickiemu, Wice-Gubernatorem w Woroneżu.

Rządca kancellaryi Kommissyi szkół duchownych, Radca Stanu Halachow, mianowany rzeczywistym Radcą Stanu. — Kamerjunker 5tey klassy Nowosilców, otrzymał rozkaz zasiadania za stołem Ober-Prokurorskim, w pierwszym departamencie Rządzącego Senatu. — Akademik Stasow, w nagrodę gorliwey służby i prac pożytecznych w wydziale budownictwa, tudzież ze względu na odznaczaiącą się iego doskonałość w architekturze, otrzymał rangę szóstey klassy.

Dnia 28go Sierpnia przybył do Kazanu JW. Hrabia Rumiańcow, Kanclerz Państwa. Na wsparcie tameczných pogorzelców ofiarował 1000 rubli; odwiedził kościół Zwiastowania P. M., Monaster Kazańskim zwany, uniwersytet, fabrykę sukienną, tudzież różne miasta tego pomniki; d. 5 wyiechał do wsi Bołgany, szczególniey dla widzenia starożytnych tam pamiątek; a d. 8go przybył do Simbirska.

Dnia 28 Lipca przeiechał przez Nowogród Pidsny, powracaiący z Peterzburga

)a(

posłannie Bucharski ze swoim orszakiem.

Radca tayny Baron Stroganów przeiechał dnia 10 Sierpnia przez Hunań, udaiąc się do Konstantynopola.

Jenerał Adjutant Baron Jomini, przybył do Petersburga.

Rzut oka na niektóre Państwa.

(Ciąg dalszy.)

Rozpatruiąc się, ale bezstronnie, w szczegółach urządzenia spraw Niemieckich, postrzegamy, że wypadki zgoła odpowiadać nie będą oczekiwaniu spór wiodących; i że podług wszelkiego podobieństwa do rzeczywistości, nie będzie Cesarza w Niemczech; ale ziemia ta naprzód podzieloną będzie na cztery główne części: 1) Wschodnią (Austryia); 2) Południową (Bawaryia, Wirtemberg, Baden, i t. d.); 3) Zachodnią (Hannower i Belgium); 4) Północną (Prussy).

Z przyczyny położenia Niemiec między potężnemi sąsiadami iest podobieństwo, że w bieżącym wieku staną się one teatrem wszystkich w Europie woien, ieżeli Austrya i Prussy nie weydą z sobą w mocne przymierze. Przymierze to sprawiłoby, że w późnieyszym czasie południowa i zachodnia część Niemiec podpadły by zwierzchney władzy innych części, alboby poszły za kierunkiem od nich wskazanymi. Mówią, że przez utwierdzenie nowego związku Niemieckiego, podług postanowienia Wiedeńskiego Kongressu, Niemcy nie będą dosyć silnemi zdolne [illegible] się napadom [illegible]. Ale [illegible] przydać, że [illegible] połączenie wszystkich narodów Niemieckich [illegible] wolności [illegible] obiory Cesarzów, mogą wy[illegible]szko[illegible] dliwsze [illegible] żaden Cesarz nie zdoła utrzymać związku, tak różnorodnych części.

W 13tym §. Aktu Kongressu Wiedeńskiego postanowiono, iżby do wszystkich Państw związku Niemieckiego, wprowadzone były zgromadzenia Stanów; ale przed ogłoszeniem ieszcze tego Aktu, we wszystkich gazetach i drobnych pismach, wyrażone było życzenie: widzieć ie przywróconemi. Stany kraiowe przywrócone zostały naprzód w Hannowerze podług dawnych praw. Potem Król Wirtemberski kazał ułożyć akt konstytucyi; podał ią do przyięcia deputowanym Stanów swoiego Królestwa. Poszły stąd żwawe spory o to, czy wskrzeszaiąc zgromadzenia Stanów kraiowych, należy mieć uwagę na dawne Niemieckie konstytucye, albo zaprowadzać te zgromadzenia podług nowych, a do teraźnieyszych okoliczności zastosowanych prawideł. Przez akt Związku Reńskiego nadane było wszystkim szczególnym Panom Niemieckim prawo samowładztwa, przez co zniesione zostały Stany kraiowe, w Prussiech zaś oddawna już one są zniesione. Życzyć należy, iżby na zgromadzeniu Seymu Niemieckiego potwierdzone były konstytucyie Stanów kraiowych, i żeby rozstrzygniono: czyli podług dawnych ustanowień, czyli też podług nowych prawideł, mają bydź zaprowadzane. Inaczey końca nie będzie kłótniom.

(Reszta potem.)

Z Wiednia d. 28 Września.

(Z Gazety Berlińskiey.)

Wiemy z dobrego źródła, iż [illegible] N. Cesarza z Królewną Karoliną Bawarską [illegible] przedsięwzięte [illegible] mogą [illegible] Nieszczęśliwa [illegible] będzie [illegible] i [illegible] do Belwederu [illegible]

ście wiedzie do stolicy. Zaślubienie nastąpić ma d. 13 Listopada. Królewicz Neapolitański Leopold odłożył swóy odiazd dla znaydowania się na uroczystości tych zaślubin. Przyszła 4ta Małżonka N. Monarchy naszego Karolina Augusta, córka Króla Bawarskiego, urodziła się d. 8 Lutego 1792, poszła za Królewicza następcę tronu Wirtemberskiego d. 8 Stycznia 1808, i w kilka lat rozwiodła się. Mieszka teraz w Wircburgu, z dobrocią serca łączy dobrze ukształcony umysł, talent muzyki i malarstwa.

Z Berlina d. 7 Października.

D. 5 b. m. w wieczór przybył tu J. Cesarzewiczowska Mość W. Xiże Mikołay Rossyyski, z powodu przybycia którego była nazaiutrz z rozkazu J. K. Mci nadzwyczayna wielka parada woyskowa, a d. 6 odbyło woysko z ukontentowaniem J. K. Mci ostatnie iesienne obroty.

Z Londynu d. 28 Września.

D. 30 b. m. Lord Castlereagh wyiedzie do Irlandyi, skąd iest rodem.

Okręt Leander na którym Kontradm. Milne popłynął z origalnemi listami Lorda Exmouth i później do Anglii przybył, niżeli Kapitan Brisbane z kopiiami, tak bardzo pod Algierem był uszkodzony, iż Milne musiał go w Gibraltarze zostawić, a tu na okręcie Glasgow przybył.

Pułki Murzyńskie z Barbados i z innych Zachodnio-Indyyskich wysp maią bydź dla niespokoynego ducha do Jońskich wysp i Gibraltaru przewiezionemi.

Rzeka Plata iest teraz przez Królewsko-Hiszpańskie okręty zamknięta.

Do zastanowienia, iak mało tu mówią o wyprawie przeciw Algierowi, i iak mało cenią to zwycięstwo, które nie było nawet podług zwyczaiu wystrzałami z dział w Towrze ogłoszone. Papiery rządowe więcey spadły niżeli się podniosły. Mówią, iż wiele okrętów Angielskich tak są skołatane, iż nie są więcey do użycia i ciężko, żeby mogły doyść do Anglii.

Z Paryża d. 27 Września.

Zagraniczni Ministrowie złożyli d. 24 Królowi swoie uszanowanie. — D. 25 prezydował Król od godziny 2 do 6 na radzie Ministrów. — W ciągu tego miesiąca Xiążęta Królewscy odprawią wielki popis z Królewską gwardyią. — Pierwszy kamerdyner Królewski kazał w Monitorze oznaymić, iż wszystkie prożby o łaskawą pensyią z szkatuły królewskiey, na przyszłość przeyrzanemi i poświadczonemi bydź muszą przez wydziałowych kommissarzy policyynych w których proszący mieszka.

Oddalenie od ministerium P. Chateaubriand nadaie iego dziełu, które było do tego powodem, większą ważność. Od czasu jak ten sławny Pisarz postawił się w rzędzie ultraroialistów i ultraeuropeyczyków, utracił wiele z swey sławy i wziętości, które iednały mu iego talent, iego pisma i uderzaiący sposób pisania i wymowa. — P. Chateaubriand w dawnieyszych czasach chwalił bardziey niżeli kto inny Męża losu; lecz przebaczyć to należy, ponieważ w tych pochwałach wytykał czasami iego błędy. Mówić tu zatem tylko będziemy o ostatniem iego dziele, w którem stawia się iako prawodawca konstytucyi Francuzkiey. Zaraz na wstępie swoiego dzieła oświadcza narodowi nayuroczyściey, że gdy nosi nazwisko ministra chce rządzić i nie bydź ministrem *in partibus*. Taki był zaraz w początkach iego zamiar; bo gdy wszedł do ministerium, chciał przewyż-

szyć swoich kollegów i miał się za naywyższego polityka; lecz poznano się na nim, utracił swoie poselstwo do Sztokolmu i musiał w Paryżu pozostać. Wracaiąc się znowu do iego dzieła, nie można odmówić mu politycznego zgłębienia, i dokładności. Okazuie wiele bystrości, i iest z taką prawodawczą mocą i ścisłością pisane, iż przypomina dzieło P. Montesquieu, którego P. Chateaubriand zdaie się naśladować. Słowem iest to ogień rzucony pod gmach konstytucyyny. — Powtórnie wydrukowano rzeczonego dzieła w Paryżu 6000 exemplarzów i oprócz tego w wielu mieyscach zostało przedrukowane. Pierwsze wydanie osobliwie Anglicy płacili go po 100 fr.

P. Delisle de Sales, członek instytutu, autor dzieła filozofii naturalney i wielu dzieł, umarł tu niedawno w 72 roku życia. Przed dwoma laty ożenił on się z młodą dziewczyną, i od dawna zdziwaczał.

Mówią, iż w Turynie dla Genui utworzone zostanie ministerium morskie.

Jeden z Amerykanów w Paryżu utrzymuie, iż bitwa pod Algierem nie była, iak gazeta Angielska Goniec twierdzi, iedną z naykrwawszych, które Anglicy w nowszych czasach stoczyli. W pierwszych bowiem sześciu ostatnich potyczkach morskich w ostatniey z północną Ameryką woynie, utracili Anglicy z 3198 ludzi 1103 w zabitych i ranionych, a zatem podług kupieckicy rachuby szkodowali 35 od sta, gdy tymczasem strata ich w bitwie z Algierem nie wynosi iak 13 od sta.

Lubo pisma Angielskie postawiły niedawno Jenerałów Sawary i Lallemand walczącemi za sprawę Deja w Algierze i ostatniemu brodę ustrzeliły, a Niemieckie wysłały ich do Węgier, naynowsze iednak listy pod d. 12 Sierpnia z Smirny donoszą, iż Sawary żyie prywatnie w okolicznym tamteyszym wieyskiem domku, a Lallemand z Vintimille przedsięwziął podróż wewnątrz tego kraiu.

Podług doniesień z Metz były Pułkownik Simon, który długi czas siedział w Luxemburgu uwięziony, potem Francyi był wydany, został z współoskarżonemi d. 18 Września za niewinnego uznany; iednak z więzienia nie iest puszczony.

Od czasu iak izba Deputowanych rozwiązaną została, w wewnętrzney administracyi zaczęło się umiarkowańsze okazywać postępowanie, i zdaie się; iż i sądy Francuzkie stały się łagodnieyszemi i więcey osób uwalniaią, niżeli na śmierć lub na kary skazuią.

Z Mocarstw Europeyskich o których niewiadomo ieszcze czyli do S. Przymierza przystąpiły, są wyiąwszy Turcyią, Angliią, Hiszpaniią, Portugaliią, Mocarstwa Włoskie i liga Szwaycarska.

Słusznie powiedzieć można, iż Londyn znayduie się teraz w Paryżu, gdyż mnóstwo Lordów i innych osób opuściło stolicę Angielską i mieszkaią w Francuzkiey. Na wszystkich ulicach, na wszystkich przechadzkach spotkać teraz można pieszo idących, konno lub w powozie iadących Anglików i Angielki. Ostatnie różnią się krótkiemi sukniami i przeciwnem Francuzkiemu smakowi ubiorem. Lubo u nas dosyć drogie teraz iest życie, musi iednak bydź daleko tańsze niżeli w Londynie, kiedy w ekonomicznym względzie do nas przyieżdżaią.

Z Włoch d. 21 Września.

Xiężna Walii powróciła z swey podróży do wschodnich kraiów, i d. 15 z.

m. w Porto Anzo niespodziewanie na ląd wysiadła, skąd nazaiutrz przybyła do Rzymu, d. 17 odwiedziła Oyca S. a d. 18 w nocy poiechała do swoiego mieszkania przy Como. Xiężna ta mimo wszystkich trudów i niebezpieczeństw, na które wystawiona była, (nieraz bowiem iey okręt był od rozboyników ścigany, nie będąc zbroyny) wygląda czerstwa i wesoła. Większa część iey orszaku nosi order Grobu S. który bardzo teraz się zagęścił, i utworzony przez nią order Karoliny. P. William Gell, znany z swoich pism i mapp iako wędrownik po Grecyi, który długi czas towarzyszył Xiężney Wallii iako szambelan, ziechał się z nią przypadkiem znowu w Rzymie. Z ostatniego miasta udaie on się do Neapolu, gdzie pracować będzie nad ukończeniem wielkiey swoiey mappy Grecyi.

D. 17 b. m. przybyło do Rzymu 164 niewolników Rzymskich, których Lord Exmouth z Algieru wybawił. Umieszczono ich w domu Pielgrzymów, gdzie trudnią się nabożeństwem, za kilka dni przystąpią do Komunii S. potem udadzą się w processyi do kościoła S. Piotra. Znayduie się pomiędzy niemi wiele chłopców od 8 do 16 lat maiących. Większa ich część żałuie swoich kaydan, do których się przyzwyczaili, i powiadaią, iż dobrze się z niemi obchodzono. Jeden nawet z nich z rozpaczy, iż opuścił Algier, gdzie się zakochał, obwiesił się w drodze.

Lord Exmouth doniosł Oycu S. o swoim zwycięztwie i o wydobyciu z niewoli Algierskiey powyższych poddanych Papiezkich w następuiącym liście:

Z Okrętu Queen Charlotte pod Algierem d. 31 Sierpnia 1816.

Oycze Swięty! Mam honor donieść W. Swiątobliwości dla Jego ukontentowania o skutku powierzonego moiemu dowodztwu przedsięwzięcia przeciw Algierowi. Niewola Chrześcian iest na zawsze zniesiona, i mam ukontentowanie zwrócić przy tem zdarzeniu familiiom 164 niewolników poddanych W. Swiątobliwości. Spodziewam się, że to przyiemnem będzie dla W. Swiątobliwości darem i ziedna mi prawo do Jego modłów. — Zostaię, &c.

Exmouth.

Do Neapolu nadeszła d. 7 b. m. Angielska fregata Savern pod Kapitanem Aylmer z wiadomością o zwycięztwie pod Algierem i iego skutkach. Przywiozła ona listy od Lorda Exmouth pod d. 31 Sierpnia do Króla Neapolitańskiego, do Ministra Margr. Circello, do Angielskiego posła Acourt, i 357,000 piastrow, które Król Neapolitański dawniey Dejowi za okup niewolników wypłacił, a teraz zwrócić musiał. Z uwolnionemi 707 Neapolitanczykami i Sycyliyczykami płyną za tą fregatą dwa przewozowe statki. Admirał Penrose znaydował się także d. 31 Sierpnia w zatoce Algierskiey.

List Lorda Exmouth do Króla Neapolitańskiego pod d. 31 Sierpnia iest osnowy następuiącey:

"Nayiaśnieyszy Panie! Poczytnię się za bardzo szczęśliwego, iż mogę W. K. Mci donieść, iż ieden z kawalerów orderu W. K. Mci S. Ferdynanda był za pomocą Opatrzności narzędziem do zniesienia na zawsze obmierzłey niewoli Chrześcian. Po tylu odebranych od W. K. Mci dowodach łaski, iestem przekonany, iż W. K. M. z ukontentowaniem poweźmiesz wiadomość o naszem zwycięztwie, w którem ieden z kawalerów Jego miał honor do-

wodzić. Obyś W. K. Mość cieszył się zawsze nieodmiennem zdrowiem i szczęściem, tak iak podpisany W. K. Mci nayponornieyszy i nayniższy sługa życzy.

Exmouth.

Brzegi Morei napastowane zawsze iesżcze są od Albańskich rozboyników morskich. Ostatnie ich wylądowanie do Petrasso było okropne, bo całą zbroyną tam siłę wycięli, okręty spalili i celników w niewolą zabrali. Nadbrzeźni we Włoszech mieszkańcy mocno tem przestraszonemi zostali.

Gazeta Wenecka zawiera wyrok Cesarza Austryackiego, mocą którego wszystkiem byłem zakonnicom dozwolono powrócić do swoich klasztorów, które iesżcze nie są inaczey rozrządzone lub mogą bydź dla nich urządzone.

Woyska Austryiackie, które w Otranto oczekiwane były, odebrały inny rozkaz. Mowią, iż w Kalabryi założony zostanie oboz, lub rozstawione tam będą oddziałami woyska dla poskromienia rabusiow, którzy okazuią się znowu kupami.

Znany członek parlamentu Angielskiego Brugham poiechał d. 18 b. m. z Medyolanu do Florencyi.

Hr. St. Leu (Ludwik Bonaparte) i Xiężna Borghese, powracaią od wód Lukańskich do Rzymu.

Z Madrytu d. 13 Września.

Król rozkazał, iż z powodu szczęśliwego przybycia Królowey, nowey iego Małżonki, i Infantki Maryi Franciszki przez 3 dni będą u Dworu uroczystości. Kupcy Kadyxcy darowali Królowey 1000 uncyy złota i tyleż siostrze iey Infantce, i oprócz tego zastąpili koszta podróży Królowey aż do Toledo. Kardynał Burbon Arcybiskup tamteyszy wziął na siebie koszta iey podróży z Toledo do Madrytu. Królowa obeyrzała w otwartem powozie oświecenie Kadyxu z powodu iey przybycia i znaydowała się na walce byków. Dzień, w którym tu naysza Monarchini ziedzie, ieszcze nie wiadomy, ale spodziewamy iey się w ciągu tego miesiąca. Prywatne listy z Kadyxu nie mogą dosyć wychwalić piękności, przyiemności i uprzeymości nowey naszey Królowey. Podarunki weselne dla niey i iey siostry zakupione w Paryżu i do Madrytu przysłane zostały przez żonę Hiszpańskiego Ambassadora, Hrabinę Peralodu.

Angielski poseł w Madrycie doniósł Ministrowi Cevallos o chwaleonym zwycięztwie pod Algierem. Dey wydał 462 będących w iego niewoli Hiszpanów, których d. 31 Sierpnia do Hiszpanii odesłano.

Wszystkie pogłoski o wypadnieniu z łaski Królewskiey wielu osób, a mianowicie Xcia Infantado i Jen. Castannos, są zmyślone. Pierwszy znayduie się ciągle na czele wysokiey rady Kastyliyskiey, a drugi iest gubernatorem Katalonii.

Podatek od tytułów Xiążąt, Margrabiów, Hrabiow, &c. ściśle iest wybierany. A że nie był od 1808 roku wybierany, czyni zatem znaczną dla skarbu kwotę. Ci, którzy ten podatek dawnieyszemu rządowi zapłacili, muszą go powtórnie zapłacić. Wysoka szlachta znayduie to postanowienie za uciążliwe.

Od brzegow niższey Elby d. 1 Października.

Xże Hardenberg przybył d. 25 z. m. do zamku Hardenberg-Reventlów w Laland, którego syn przyiął w Nyestädt.

W Wordingborg na Zelandyi umarł niedawno starzec 100 lat maiący.